

LOST
PERDIDO

Este tracto do Evanxeo traduciu-se cun ordenador. Se podes corrixir ou mellorar o idioma, ponte en contacto coa oficina en info@angp.co.za

Perderse nunha selva con bestas fementas e serpes mortais é o máis asustado. Perderse nun deserto onde non hai auga, nin estrada nin guía, levará á morte. Perderse en alta mar sen brúxula, sen comida e auga, sen velas nin enerxía mecánica, sen protección contra o calor nin o frío, é desastroso. Perderse nas altas montañas cubertas de neve e xeo, é a morte segura. Pero o peor de todo é perderse nun mundo de pecado e degradación, porque leva á destrución espiritual, á morte e ao inferno. O salmista escribe "Salvo coma unha ovella perdida" Salmos 119: 176. As ovellas precisan ter un pastor ou caerán presa de leóns, osos ou lobos fementos. Necesitan un verdadeiro pastor como

David, que matou ao león e ao oso. Estaba disposto a perder a vida polas ovellas. Necesitamos a Xesús, o único pastor fiable e verdadeiro que deu a vida por nós e que nos leva a verdes pastos e a augas tranquilas. Xesús dixo: "Eu son o bo pastor e coñezo as miñas ovellas e me coñecen". Xoán 10:14.

Non é suficiente para que as ovellas teñan pastor. O pastor debe ser un verdadeiro pastor. Deus díxolle a Xeremías: "O meu pobo foi ovella perdida, os seus pastores desviáronos". Xeremías 50: 6. Non sigas aos pastores autónomos, que son líderes cegos dos cegos. Siga a Xesús que veu buscar e salvar aos perdidos. Vai continuar a buscar e gardar os que están perdidos. Seguirá buscando, ata atopalos.

Hai moitos anos coñecín a dous cazadores no suroeste de África, que nun tempo se perderan no deserto do Kalahari. Viaxaron ao deserto coas súas mulleres e fillos nun vagón tirado por burros. Ao chegar a unha montaña botaron as súas tendas. Un día os dous homes, que saíran á caza de caza, atoparon vestixios dun rabaño de antílopes. Seguiron estes e foron conducidos cada vez máis ao deserto. Cara á noite o primeiro cazador avistou o antílope, disparou a un par deles e despois foi buscar ao seu compañeiro, pero non tivo éxito. O outro cazador, sen dicirlllo ao seu compañeiro, seguira outro esporro que esperaba, levaría ao mesmo rabaño.

Mentres o primeiro cazador seguía buscando ao seu amigo, comezou a escuridade e perdeu a dirección por completo. Camiñou durante a maior parte da noite, coa esperanza de ver os incendios do campamento que o levarían á seguridade. Seguiu camiñando durante dous días e medio, ata afundirse completamente esgotado, perdido e vencido

pola sede. A súa lingua tiña inchada e sangraba e penduraba da boca. Estaba perdido e morría de sede na quente area do deserto. Deitado nesa condición agonizante, dirixiuse a Deus para pedirlle axuda. Non puido pronunciar unha palabra audible de oración pero Deus, que ve o corazón do home, escoitou o seu berro. De súpeto, o cazador moribundo viu ao lonxe unha cruz e da cruz saíu un forte berro: "Teño sede!" Sabía que era o berro de Xesús. Percorreu todo o seu ser como un poder axitador que dá vida. A súa sede desapareceu ao decatarse de que Xesús, o Fillo de Deus, sufrira no seu lugar na cruz do Calvario. 1 Samuel 16: 17, Xoán 19: 28.

Ergueuse perfectamente refrescado, deixándoo todo o cansazo e o cansazo. Agradeceu a Deus que Xesús sufrira no seu lugar, para poder refrescarse e revivilo. Deulle as grazas a Deus de todo corazón por coñecelo dun xeito tan marabilloso. Despois mirou arredor e preguntouse que dirección tomar para atopar á súa xente. Ao mirar, viu para a súa sorpresa, unha fermosa man que rondaba uns catro metros sobre o chan, apuntando cun dedo cara a adiante. Cando se dirixía cara a ela, preguntándose se a man que vía era real, avanzou por diante del. "É a man de Deus e o dedo de Deus", dixo para si mesmo e seguiu case un día e unha noite. Cando movía a man seguía movéndose, cando estaba parado, a man quedaba parada. Finalmente a man detívose sobre unha fonte de auga fresca. Bebeu ata que se apagou a sede. Cando levantou a vista e decatouse de que a man desaparecera, viu por detrás das dunas de area próximas, as tendas do campamento.

Ao chegar ao campamento, descubriu que a súa xente rezaba para que Deus o trouxese de volta con seguridade. Tamén descubriu que o outro cazador estaba

entre os que rezaban por el. Tamén se perdera e Deus tamén o trouxo de volta á súa familia dun xeito notable. Seguindo o camiño equivocado, atopouse perdido no deserto e vagou durante toda a noite buscando en van o campamento. Cara ao amencer viu para a súa sorpresa, ao seu fillo de oito anos, que lle facía un sinal dende unha duna próxima. Preguntouse como o rapaz podería percorrer tan lonxe esa distancia. Aínda que as pegadas do neno non eran visibles, a visión era tan clara, que comezou cara á duna, e así foi ata que cruzou seis dunas. Ao chegar ao sétimo, desde onde o rapaz agitaba, puido ver as tendas do campamento ao lonxe. Pronto atopouse á cabeceira do seu fillo que durmía profundamente. Entendeu entón que Deus lle deu unha visión para traelo a salvo.

Á fin e ao cabo, como cazadores, estamos a buscar as cousas deste mundo, xa sexan riquezas, fama, comodidade, cartos, pracer, éxito e tantas outras cousas, de xeito que esquecemos buscar o Reino de Deus primeiro. Perdémonos no deserto espiritual deste mundo. As nosas almas teñen sede de Deus, o Deus vivo, ata que lle clamamos desesperados, ata que Xesús se nos revela como a fonte da Vida. Xesús dixo: "Eu vin mirar e salvar aos perdidos". Busca a ovella perdida ata atopala. Busca a ti e a min. Como se perde unha ovella? Desexando o que é malo, ignorando a chamada do pastor, quedándose atrás mentres o pastor e as súas ovellas avanzan, escoitando a voz do tentador ou correndo por diante do pastor e escollendo os seus propios pastos.

Como se perdeu o fillo Pródigo? El desexaba os praceres pecaminosos do mundo. Era ingrato ao seu pai, tiña o amor polo diñeiro que é a raíz de todo mal. O deus deste mundo cegoulle os ollos, de xeito que non se podía ver

gradualmente, pero seguramente derivando no barro do pecado, lonxe de Deus e do seu pai, que seguían rezando por el. Mentres pastoreaba os porcos e sufría fame, espertaba da súa parvada. Deixou aos porcos e ao amo, que non lle permitira encher o estómago baleiro coas cascás das que se alimentaban os porcos e regresou ao seu pai. "Pecei contra o ceo (Deus) e contra ti. Xa non son digno de ser chamado o teu fillo ". Non acusou a ninguén máis ca a si mesmo, ao admitir que pecara. O seu amoroso pai deulle a benvinda a casa dicindo: "Este meu fillo estaba morto (espiritualmente) e está vivo de novo; perdeuse e atópase. " Lucas 15: 11-32.

Supoñamos que unha muller ten dez moedas de prata e perde unha. ¿Non acende unha lámpada, varra a casa e busca coidadosamente ata atopala? E cando o atopa, convoca aos seus amigos e veciños e di: "Alégrate comigo; Atopei a miña moeda perdida ". Lucas 15: 8-10.

María e Xosé perderon a Xesús no templo de Xerusalén e buscárono durante tres días ata que o atoparon. Miles de serios membros da igrexa aínda están perdidos, no que a Cristo se refire. Nunca o atoparon de verdade, nunca máis naceron a través da Palabra e do Espírito Santo, aceptando a Xesús como o seu Salvador persoal. Están perdidos no que se refire ao Reino de Deus, xa que Xesús dixo: "Arrepíntete porque o reino dos ceos está preto". Mateo 3: 2. "Se o home non nace de novo, non pode ver o reino de Deus". Xoán 3: 3. Lembre, Xesús aínda está a buscar aos que están perdidos.

Está a buscarte e, se o buscas, experimentarás o encontro máis feliz da túa vida. Quizais perdeu a paz, a pureza, a alegría dos pecados perdoados, o testemuño ante Deus e o home. Busca ata atopalo en Xesús. Quizais perdeu a súa saúde, a súa posición, o seu traballo, os seus ingresos ou

quizais o seu diñeiro. Traia os teus problemas, as túas angustias ao Señor, que é quen de devolve-lo todo, sexa o que sexa. Pero recorda: "Quen queira salvar a súa vida perderáa, pero quen perda a vida por min salvaráa". Lucas 9: 24. Podes gañar o mundo enteiro e perder a túa propia alma, que ten un valor maior que todas as riquezas deste mundo.

Estamos todos, sen excepción, perdidos totalmente e sen esperanza polos nosos pecados. "Se afirmamos estar sen pecado, enganámonos a nós mesmos e a verdade non está en nós. Se afirmamos que non pecamos, facémolo mentireiro e a súa palabra non ten cabida nas nosas vidas ". 1 Xoán 1: 8, 10.

Ningún de nós ten que permanecer no estado perdido. "Polo Fillo do Home, veu buscar e salvar o perdido". Lucas 19: 10. O Señor está moi preto de ti e, se o buscas, atopalo, pero debes facelo agora. "Busca ao Señor mentres estea preto." Isaías 55: 6. Podes estar seguro de que un Salvador que busca e un pecador que busca sempre se atopará. Se o buscas, atopalo. Mateo 7: 7. Cando o atopaches e entregaches a túa vida, a túa vontade e o teu futuro, entón El, o bo pastor das ovellas, guiarache a verdes pastos e á vida eterna. Salmos 23: 2. Ti que estás perdido, invítalo agora. Non o dubides, porque "Todo o que invoca o nome do Señor salvarase". Feitos 2:21.

SAIR

Saia do dominio do pecado. Sae do dominio de Satanás. Xesús é o rei dos reis e o señor dos señores. O reino das tebras foi conquistado por Xesús, o Rei da Luz e o Rei da Paz. Saia da escravitude do pecado, da escravitude de Satanás. Xesús veu para liberarte. Pagou o prezo da

redención na árbore do Calvario. Morreu por ti para liberarte. Gálatas 5: 1, Hebreos 2: 14-15.

Saia da escravitude do medo, do medo á morte, mediante o cal Satanás te mantivo en escravitude todos os días da túa vida. Xesús conquistou o pecado e a morte e fixo un espectáculo aberto sobre eles na cruz, onde morreu por ti e por min. Entrou no reino da morte e conquistou a morte. Levantouse da tumba para vivir para sempre. Vivimos porque vive El. Estamos crucificados e mortos ao mundo, pecados e nós mesmos porque Xesús foi crucificado e morreu no noso lugar. Pero resucitou para a nosa xustificación de que a través del podemos ter a vida eterna. Romanos 4:25.

Satanás, que no seu día foi o anxo protector, o anxo protector deste mundo, exaltouse a si mesmo por encima de Deus e dixo: "Subirei por encima das cimas das nubes; Fareime coma o Altísimo ". Pero Deus dixo: "Vostede é levado á tumba, ás profundidades do pozo". (Isaías 14: 12-16).

Satanás, o deus e rei deste mundo é conquistado. Non pode gobernar á humanidade por máis tempo, agás que se someten a el por vontade propia.

Deus dísenos para saír de baixo o goberno do pecado e de Satanás. El nomeou a Xesús para ser o gobernante da humanidade e o rei de todos. "Polo tanto, sae deles e sepárase, di o Señor". 2 Corintios 6: 17.

Este tracto do Evanxeo traduciuse cun ordenador. Se podes corrixir ou mellorar o idioma, ponte en contacto coa oficina en info@angp.co.za

Se atopou a salvación en Cristo ou se foi bendito doutra maneira coa nosa literatura do Evanxeo, avísanos. Queremos agradecer a Deus contigo e recordalo máis nas nosas oracións. Para obter libros, libros e folletos de evanxeo gratuítos en máis de 540 idiomas, póñase en contacto connosco :

O CORAZÓN DO HOME

This Gospel tract was translated with a computer. If you can correct or improve the language, please contact the office at info@angp.co.za

E-MAIL: info@angp.co.za

ALL NATIONS GOSPEL PUBLISHERS

P.O. Box 2191, PRETORIA, 0001, R.S.A.

(A Gospel Literature Mission financed by donations)

(Reg. No. 1961/001798/08)